

jeg for den. Det er i Tillid til andres Udtalelser, ikke i Tillid til min egen Overbevisning.

Landbrugsministeren (Ole Hansen):

Det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow) udtalte Ønsket om, at de Syn, der skulle afholdes over Husene hvert 3die Aar, maatte blive efterfulgte af regelmæssige Optegnelser og Indberetninger. Dette Ønske skal jeg gerne have i Erindring, og det er mig saa meget lettere at have det i Erindring, som jeg erkender, at naar Loven foreskriver, at der skal foretages disse Syn over Husmandslodder, skulle selvfølgelig disse Syn baade tjene til Oplysning om selve Sagen og til Vejledning under en senere Behandling af den foreliggende Sag. Det er jo ganske klart, at det for en Del er Tanken med Synet, og jeg skal ogsaa søge at faa ordnet Forholdet saaledes, at der kan fremkomme gode og klare Oplysninger derefter.

Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) omtalte ganske kort Spørgsmaalet om de gamle Statshusmænd, dem, der allerede have faaet Huse overdragne i Henhold til den gældende Lov. Jeg skal herom kun sige, at jeg har haft dette Spørgsmaal under meget nøje Overvejelse om, hvorvidt det kunde gaa an at drage dem ind under denne Lov, saa at de kunde faa Tillægslaan. Jeg er kommen til det Resultat, at det ikke kan gaa an, det vilde medføre saadanne Ulemper og en saadan Forstyrrelse, at jeg tror, vi vilde komme til at fortryde det. Jeg har i alt Fald ikke kunnet fremsætte et Forslag, som jeg vilde være i Stand til at forsvare, og derfor har jeg undladt det.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet af min ærede Partifælle, det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen), skal jeg ikke omtale det nærmere. Efter at det er blevet saa udførlig omtalt baade af den ærede Ordfører (N. Pedersen) og af det ærede Medlem for Aarhus Amts 3. Valgkreds (Harald Jensen), til hvis Udtalelser jeg fuldstændig kan slutte mig, finder jeg ingen Anledning til atter at komme ind paa dette Spørgsmaal. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det, men paa den anden Side stemme for de af mig stillede Ændringsforslag.

J. H. Jensen: Jeg har faaet det Indtryk af de Udtalelser, der ere faldne fra adskillige ærede Talere, at de alle — skønt enkelte ikke direkte have udtalt det — vel have Sympati for Forslaget, men dog have

tilføjet et „Men“, som betød, at de ikke kunde stemme for det. Jeg kan jo nok forstaa, at der er en hel Del Medlemmer, som sympatisere med Forslaget, uden at de dog kunne stemme for det, da Ministeren jo har vist, at han ikke kan gaa med til det. Ministerens Grunde har han jo angivet os før, idet han bemærkede, at han vel ogsaa havde Sympati for det, men at han ikke mente, at det for Statskassens Skyld kunde gaa an at stille saa store Krav, og fra det samme Synspunkt ser vel en hel Del af de ærede Medlemmer her i Salen paa Forslaget. Derimod forundrer det mig, at det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen) ogsaa ser det fra samme Synspunkt. Man skulde næsten tro, at der var indgaaet en Alliance mellem det ærede Medlem og den højtærede Landbrugsminister. Ved anden Behandling oplyste jo det ærede Medlem for Aarhus, at han havde maattet afstive og støtte Landbrugsministeren i visse Tilfælde over for hans egne Partifæller; i Dag gør Landbrugsministeren Gengæld, idet han meddeler, at han fuldt ud kan tiltræde den Motivering, der kom fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds. Naar jeg vil imidlertid haabe, at denne Alliance skal briste igen, jeg tror ikke, den er sund og god.

Over for det ærede Medlem for Aarhus skal jeg sige, at hans Stilling i Dag har overrasket mig lidt. Han kommer og fortæller, at de 4 Millioner, jeg har forlangt, kun var en Skueret, og at han ikke vilde være med til at stille Skueretter frem for Arbejderne. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Har han da betragtet de 10 Millioner, der have været stillede til Raadighed ved den nu gældende Lov, for Skueretter? Det have Arbejderne i hvert Fald ikke. Naar de ikke have brugt dem alle, er det i mange Tilfælde af den Grund, at de have frygtet for ikke at komme i Betragtning; man kunde ikke vide i den ene By, hvor mange der søgte omkring i hele Landet. Det er sikkert en af Hovedgrundene til, at de ikke have søgt. Da vi for 5 Aar siden havde Loven til Forhandling, erklærede det ærede Medlem, da han til syvende og sidst sluttede sig til den, at det var ogsaa det allermindste, Socialdemokraterne kunde gaa ind paa. Til at begynde med sloge de store Brød op. Man har næsten faaet en Mistanke om, at det var med den Bagtanke: Vi have et Ting her oven over, der nok skal vide at reducere det, saa at der ikke kommer farlig meget ud af Forslaget! Nu, da der kan